

Magánerdős tapasztalatcsere Erdélyben

Hirtelen megváltozott a környezet amint átértünk a határon. Egyre kevesebb lett a magyar felirat, majd teljesen eltűnt. Hullámosabb lett a táj, és az út is hagyott nézelődni, ahogy egyre lassabban haladtuk letérve a főútról.

Egy kedves meghívásnak kívántunk eleget tenni és felvállaltunk néhány óra kitérőt a Szilágy megyében, Kémer nevű magyar lakosságú faluban, ahol szőlőbirtokot majd borászatot alapítottak. Büszkén hirdetik minden palackon a 47 fok felírásával, hogy az északi szélesség 47. fokánál is lehet szőlőt nevelni és kiváló minőségű bort készíteni, amit rangos elismerések, díjak is bizonyítanak. Néhány szép bor és pincehús kóstolása után Mátyás városa, Kolozsvár felé vetjük az irányt, és némi késéssel ugyan, de vendéglátóink nagy örömeire még azon a napon megérkeztünk Farkaslakára.

Az erdélyi magánerdő-gazdálkodás gyakorlatába kívántunk bepillantani néhány napra, és szerettük volna megismerni erdész barátaink szép, de nem mindig könnyű életét, amihez az Agrárminisztérium segítségét élvezhettük.

Megtapasztaltuk, hogy erre hamarabb kel a Nap, és nekünk egész napra szóló programmal készültek, így már idejében talpon, azaz buszon voltunk. Az első napon a Székelyudvarhelyi és a Parajdi Magánerdészeti vendégei voltunk, és közben volt időnk megnézni Székelyderzs erődtemplomát, a szalmakalap-készítés rejtelseibe is be lettünk avatva, ellátogattunk Énlakára, meghallgattuk a furcsa névadás történetét, és betekintettünk a Gagyi-völgybe, és a Körös-patak erdőségeinek szakmai életébe is.



A program végén erdélyi szokás szerint alig tudtunk megszabadulni az asztaltól, amiben komoly szerepet játszott az áfonyás vagy éppen sima szilvapálinka.

A következő napon a Gyergyói és a Zetelaki Magánerdészet igyekezett bemutatni a területét és néhány szép emléket. Jártunk szép, vagy éppen vihar tépázta fenyvesek között, öreg bükkösben, de eljutottunk a gyergyószentmiklósi örmény katolikus templomba, leereszkedtünk a Békás-szorosba. Fotóztuk bocsát vezető medve nyomát, megtapasztalhattuk, hogy a hegyi patakoknak méltán a legfinomabb lakója a finomra sült pisztráng.

A harmadik napra meghívást kaptunk Ozsolára a Székelyföldi Magánerdészetek Találkozójára, aminek házigazdája Kézdiálmási és a Berecki Magánerdészetek voltak. Az ünnepélyes megnyitót az erdészhimnusz koronázta, és a köszöntők után szakmai konferencia következett, ahol az aktuális kérdéseken túl, az EU-támogatások, és főleg a hozzáférés útjai adták a tanácskozás gerincét.

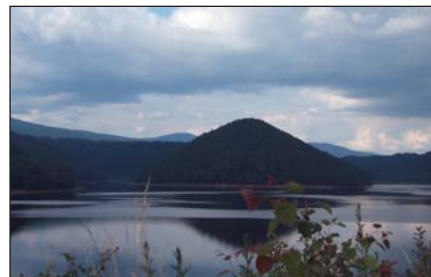
A találkozó további programjában éppúgy szerepelt szakmai vetélkedő, mint a különböző sportversenyek, amiből nem hiányozhatott a kispályás futball és a főzőverseny sem.

A magánerdészetek minden sportágban szerepeltek, és mindenki benevezett a főzőversenybe, ahol szakavatott bírálók értékelték nemcsak az ételeket, hanem a tálalást, a színvonalas terítést is. Természetesen mi is beneveztünk és a legjobb magyar ízek kiüntető címet sikerült elhoznunk.

Meglepő volt tapasztalni, hogy szakmailag jól szervezett és eszközeiben is stabil magánerdészetek mennyire együtt

gondolkoznak, és teszik nap mint nap elismert szakmaisággal a dolgukat.

Az alapokat ehhez egy törvény biztosítja, ami ugyan visszaadta az erdőterületet a tulajdonosának (egyháznak, közösségnek, magánszemélynek), de egyben a kezelés jogát a magánerdészetekre ruházta. A tulajdonos csak a haszonvételek szerinti végrehajtásakor jut a magánerdészeti által meghatározott, kijelölt fához és rendelkezik felette, vágatja, felhasználja vagy értékesíti.



Az eredményhirdetés a székely himnusz ünnepi pillanataival zárult, és következett a vidám ünnepség, ahol lehetőség volt megköszölni az ellenfél főztjét, megbeszélni a nyertes meccset, elbeszélgetni a szakmai vetélkedő legjobbjával és minden erdőt szerető jó baráttal.

A szállás felé haladva meglepődve vettük észre csak magyar felirat van mindenhol, ez eddig a három napban fel sem tűnt, annyira természetes volt.

Köszönjük a Székelyföldi Magánerdészeteknek, különösképpen Szakács Sándornak, Melles Elődnek és Márton Elemérnek, hogy programunkat megszervezték, vendégül láttak és barátsággal fogadtak bennünket.

Duska József ügyvezető elnök,
MEGOSZ